

Чичо Геле има двама синове — единият жененъ, другият ергенъ. Тѣ работятъ нивитѣ, гледатъ стоката, пасатъ кравитѣ и овцитѣ. Чичо Геле е старъ, па и кракъ го олѣ, та окуцѣ. За тежка работа го не бива. Затова той всѣка сутринь впрѣга двуколката и кара млѣкото въ града да го продава.

Кобилката му Петкана е стара и слаба. И тя не е вече за работа, но никой я не жали. Тя нѣма вече жбни да се храни и отъ день на день слабѣе и отпада, пѣкъ и не довижда добре. По стрѣмното се задушва и едвамъ изкарва двуколката. По нанадолнище, преднитѣ крака ѝ се попрегъватъ и не може добре да задържа.

Но Петкана е свикнала на трудъ и кара, клетата. Никой не иска да-

ромъ да я храни. Докато душа има, нека работи.

Чичо Геле не е лошъ човѣкъ, но кога се напие се промѣня и не знае какво прави. Отъ малка е отгледалъ кобилката. Като свое дете я е чувалъ, но въ пиянство я мжчи и бие нечовѣшки.

Като го усѣти, че е пиянъ, клетото животно се разтреперва отъ страхъ. Изгубва и малката силица, която има.

Преди нѣколко дена, като се връщаха отъ пазаръ, тя се спѣна и падна въ единъ трапъ край пѣтя. Падна и не можа да стане.

Чичо Геле, който бѣше се напилъ съ ракия, се развика:

— Ставай, Петкано! Рипай, Петкано!

Петкана го гледа жално и като